

המבוכה ברוסיה

רוניעצבים קמין עהה על ברית הסובייטים. אנשי המשמר הפני שנהשבו כמתים שוכני עפר נחאוששו, כנראה עם הקרע הרוסי-אנגלי, והרימו את ראשם. ברור, כי הם לא יזכו כיום לחולל מלחמת אזרחים כדי להכריח את המשטר הסובייטי כמעשה קולצ'אק ודיניקין. היום אין תחת ידיהם אלא כלי זין אחד: המירוד כלפי יהודים. וסימנך: רצח וויקיב בורשה, הפצצה שנוקדה לתוך הקלוב הקומוניסטי בלינינגרד, הרצח בפנסק, ההתנקשות ביושב ראש של בית הדין הצנאי בסוסקבה, בתשובה למירוד זה בא המירוד האדום, הוצאו להורג עשרים בני הערובה, ידוע, כי אחרים מבין הרוני מלכות אלה נאסרו רק שלש שעות סמוך למיתחם ולא ניתנה להם כל אפי שרות להשיע דברייסונוריא, ובאותה שעה נערכו בבירות הפושים ובדיקות בהמון עם התנגשות הדמים הונו של המירוד הלכן והאדום נתחדדה גם המלחמה בין הרוב והאופוזיציה ברוסיה. האופוזיציה בהתחלה של פרוצקי וזינוביץ, אשר נחייבה באוקטובר 1926, לפריקת נשק במלחמתם נגד סטאלין ובוכאין, הנכירה עתה את התקפתה. היא מפיצה דבריידפוס ועלוניס; זינוביץ השמיע הצהרה אופוזיציונית חריפה בתנינת היוכל של הפראבדה; פרוצקי הצהיר בעד הפועל של האינטרנציונאל הקומוניסטי, כי האומה הקיימת של המפלגה הקומוניסטית יש בה משום סכנה יותר גדולה לגבי ברית הסובייטים מאשר באינפיריות של האימפריה הבריתית; ב-9 ליוני נערכה מטעם הסירי-האופוזיציוני בבית הנתיבות המוסקבאי הפגנה ארירה לסטילנה, אשר נצטווה במקודת סטאלין לצאת מחוץ לבירה. בתשובה להנכרות הפועלת של האופוזיציה בא הרוב השלים אל ועדת הבקורת והציע בפניה להוציא את פרוצקי וזינוביץ מחוץ הועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית, מה שימנע בעד שניהם מלהופיע בכינוסי המפלגה והאיניטרנציונאל לטניהם ונמצא שנכלמו פיותיהם ללא הוציא הנה.

רוניעצבים זה נובע מחוץ סכות עסקית ביותר, ההנחה היסודית של חורת-לנין קובעת, כי המלחמה העולמית ערערת את יסודי הקפיטליזם שלא ישוב עוד לאיתנו וכך הנרוד אחריה המלחמה העולמית מילא את המהפכה העולמית, כלומר מיתה חסופה של המשטר הקיים. מתוך רגחה זו האמינו הקומוניסטים, כי משנת 1917 עד 1928 עתידה המהפכה הכולל-שביטית להתשמש על אירופה המרכזית והמערבית, ובשורה ראשונה בנרסניה, אולם החל מ-1928 הכירו בעל כרחם, כי דוקא באירופה המרכזית והמערבית בא יצוב יחסי של הקפיטליזם ומשום כך אין שעת-המהפכה משחקת יותר לאירופה המרכזית, או הכרו ציצידין על המיסטאז מורחהו

לילות האנקו וצבאו שר פין אומרים להחאה, אמנם, כדי להכריח בתחומי-סין את האימפריזם הזר עד תומם, אולם שלא לתת לה למלחמה זו לעבור את הסמנת של מהפכה אזרחית ושלא לתת לסועד ולאכר להמשיך את קי המהפכה הזו עד כדי גמון של מהפכה סוציאלית.

מ-לך ענינים זה נחשב ברוסיה כתבוסה עצומה, כרכות תקותהם של הקומוניסטים לקראת מהפכת-סין כן עצמה, כמובן, האכובה, הקומוניזם הרוסי הושש, כי מאורעיה סין עשויות לערער את יסודותיו האידיאולוגיים, התקוה שאין לך סיום למלחמה עולמית אלא במהפכה סוציאלית--נכונה משנגר הימים ועתה, אם גם התקוה השניה, הרואה בהתעוררות העמים באסיה ובמזרח את השחר של מהפכת-האזורים והמועדים באסיה אשר תביא עמה את ההמונטיות היסודות של המשק הקפיטליסטי העולמי ואת המדרת הפרודיטריון באירופה - אם גם רתקוה הזו הפוכה - מה יהי כסיפה של הנחת-לנין היסודית, הקובעת, כי אחרי המלחמה אין כל תקנה לקפיטליזם אלא כל ה

ולמינך מחויבת המציאות היא המהפכה העולמית? ההשש, שתהלכות שנלמדו בבית-מדרשו של לנין עומדות להפסל, חשש זה כביא בכנפיו את רוני העצבים הרב הוה, האופוזיציה מטילה את כל כובד-האחריות לאכובה שירוד כיוונה בעקב המהפכה הסינית - על ראש רוב המפלגה השולש, הקונסרטיבולוציוניזם הדבנים מקוים, כי עם התבוסה בסין התרופף האמינה בקומוניזם, היוב השליש של המפלגה אותו בשיטה פירוריסטית לנבי אנשי הנאדרה הלבנה ורודפת עד הרמה את האופוזיציה שמבטלים, כדי להפנין כלפי העולם כולה, כי האכר זכות ורתבוסה לא התנישו את כוחה, אין ספק, שזוהי עורנו אתה ומרובים עדיין אמצעי-השלטון, כדי להדיקטטורה הכולל-שביטית חוכל להחזיק מעמד לאורך ימים, אולם האידיאולוגיה הקומוניסטית צפויה לה עתה המורות מרובות עד המתנלות המונטרת לכל תורות-הנסיין רסותרוה בגלוי את צפיותיהם הקודמות של הקומוניסטים וכופות עליהם בעל כרחם הסיטיענינים יותר משהיה יותר נכונה.